

Vorige week was het dan zover. De vroeg in het jaar geplande sessie op het Ermerstrand was een feit! Dit keer

 was er een hoop te testen. Zo vis ik met een uitgebalanceerde boilie van Red Label Baits, rusten mijn door Ton Temming gebouwde hengels op de nieuwe rodpod van RRT Tackle en probeer ik een nieuwe onderlijnmontage uit. Al met al een sessie om naar uit te kijken.

Rond het middaguur meldt ik me bij de receptie van het Ermerstrand, alwaar ik vriendelijk wordt ontvangen. De vergunning wordt verstrekt en ik vervolg mijn weg naar de stek. Vol van de omgeving en de toch aanwezige spanning, zie ik totaal over het hoofd dat ik mijn kampement op een totaal verkeerde stek neerzet. Daar kom ik pas achter wanneer ik uiteindelijk even op mijn stoel ga zitten. Ik had een stukje verderop moeten zijn!

Vrijwel direct besluit ik alles naar de juiste stek te verkassen en verplaats mijn tent en rodpod met mijn hengels met de hand. De rest van al het spul leg ik los in de auto. Rustig rijd ik verder het pad af, totdat ik bij de bocht kom, welke mij de toegang verschaft naar mijn stek. Dat ziet er tricky uit dacht ik nog... want in de bocht zie ik een diepe kuil met water. Ik stuur mijn auto op het gedeelte waar nog net de breedte van de band aan weg is maar glij met mijn voorband weg, zodat ik ongewild toch in de blubber wegzak! Gasgeven heeft geen zin, de modder spat tegen mijn voorruit... ik zit hopeloos vast!

Na een kort telefoontje met ene Klaas welke op het park woonachtig is, arriveert hij na een minuut of 10 om mij te verlossen uit mijn benarde positie. De trekker trekt m´n Toyota langzaam maar gestaag uit de modder, waarna ik mijn weg naar m´n stek kan vervolgen.

Na een bakkie koffie gedronken te hebben, breng ik al mijn materiaal weer in gereedheid en vaar ik m´n lijnen uit. De rest van de middag zit ik heerlijk weg te dromen. Rond 23:00u volgt dan de eerste run op mijn linker hengel. De vis voelt vrij licht aan en beidt eigenlijk nagenoeg geen verweer en ik denk dan ook dat ik het met een brasem van doen heb. Niets is echter minder waar, want een meter of 20 uit de kant doemt er dan toch een grote witte schim aan het wateroppervlak. Een hevige strijd blijft echter uit en uiteindelijk maakt een 23 pond wegende spiegel kennis met mijn onthaakmat.

Van brasem tot spiegel

Die nacht krijg ik nog een run, welke resuteert in een 21 ponds schubkarper.

Ik van die nacht nog een 21 ponder

Inmiddels is het even voor zessen wanneer ik gewekt word door één van mijn Delkim. Het zonnetje begint inmiddels op te komen en een mooier moment om dan met een kromme hengel in je handen te staan is er dan eigenlijk niet! Uiteindelijk kan ik op de foto met een schub van 25,5 pond.

rechter hengel. Na een

Stephan Zo terug gezet!